

הקוסם סלבטורה שלף כדורי פינג-פונג מהאווניים, צעיפים מהעיניים, ושפנים מה־שרוול. הוא השתחוה, חיכה לתשואות, אך נשמעו רק כמה מחזאות פושרות פה ושם, מצד המיעוט שלא בעניינים. הרוב המכריע הסתכל מיד לכיוון ברנש שחרחר ר־חסון, וביקש „עובדיה, תראה לו!”

אי ש

זריז

עובדיה קב, וביקש מאחת הנוכחות ממחטה.
„תיקח מטפחת יפה” יעץ לו הרוב הסא־

גון, האלוף רחבעם ה אורחים מפורסי ננות של הלילה, יודים, קרובים ובני־משפחה, כולל אימו, אשר נשארה במסיבה עד הסוף, והודיעה לנוכחים שזה היה היום המאושר ביותר בחייה.

שומר הראש הקוסם

בפעולה

עובדיה מדגיס את טריק הממחטה, לצחוקם של המסובים והערצתו של הקוסם המיק־צועי סלבטורה (ישב מימין, בזקט גנדרני). משמאל — יהורם

גאון. בתמונה למעלה: עובדיה בשעות־העבודה, בקירבתה של ראש הממשלה גולדה מאיר, חוזר מביקור ממלכתי ברומניה, יורד אחריה על מדרגות המטוס שהביאה לנמל התעופה בלוד.

אחרי־כך הביט סביב, ושאל בתמימות: „יש למישהו שעון?”
עובדיה איננו בכלל שלימול, אלא אחד האנשים הזריזים ביותר במדינה. כאשר איננו עושה בקסמיו — הוא אחד ממקורביה של ראש־הממשלה גולדה מאיר, שאינו מש מסכיבתה הקרובה, ונמצא תמיד לידה בכל מסעותיה.

דיסטי, זה שנמצא בתוך העניינים. עובדיה רך הלב הסתפק בכל־זאת בממחטה צהבהבת ויומיומית, והושיט את ידו.
מיד הושטו אליו עשרות קופסאות גפרור־רים, והשתררה דממה.
עובדיה הדליק את הממחטה. הממחטה בערה יופי עד שנשרפה.
עובדיה הציץ אל בעלת המטפחת הש־רופה — והניף את ידו בתוסרי־אונים: „לא הצלית.”

מסיבת־ההפתעה עליזה ביותר נערכה ל־יהורם גאון בבית אחיו בני. המסיבה היכתה ליהורם בדרכו חזרה מירושלים, שם זכה לתואר יקיר העיר. חוץ מהבר־כות של הנוכחים, חיכו ליהורם גם בר־כות מכמה אישים שלא היו שם — ברכות אשר בחיבורן השתעשעו האורחים עד בואו של חתן השמחה.
הברכה שהחבר'ה חיברו מפי אבא אבן, למשל: „הסרט שלך הוא כמו אבן ירו־שלמית העושה דרכה בעלטה כאילו היתה לבנה תל־אביבית.”
לבנה תל־אביבית. אך מסמר הערב היו מעשי הקסמים:

ת במסיבת ההפתעה היה קול הבאריטון העמוק הרמטכ"ל דוד („דודו”) אלעזר שבא באורחית. י־בקה מיכאלי (לצידו) לשיר את קח את לבי.

אלה זוהר